

UVIDI RESNICO

Ena ... dva ... štiri ... osem ...
Koliki je že ta kozarec v tvoji roki,
ki ga tako ponosno držiš v zrak?
Mar se ti ne mudi domov?
Ne bi se govorilo, če bi se to pripetilo le enkrat.
A vsak dan si tu? Mar se doma dogaja enako? Mar se ne naveličaš?

Res me zanima, kaj te žene v ta dejanja dan za dnem.
Kot nenasitna žeja žejnega,
nenasitna lakota lačnega,
želja denarja revnega,
upanje družinske ljubezni sirote ...
Kot žene ptico še pred zimo, da odleti v tople pokrajine, tam daleč na jugu.

Povej mi, se je tega tako težko odreči!
Mar ne vidiš solza v sinovih očeh,
solza, ki se bodo za veke vekov vtisnile v njegov spomin
kot slika slikarja na platno.
Ti ni mar za more, tegobe in travme, ki jih on doživlja?
Ko mu vidiš v očeh upanje, da se ti tegale kozarca znebiš,
da boš spet tisti starš, ki ga je objel in ga je obkrožal vonj domačnosti.
Ne pa zdaj, ko edino lahko zavoha pivo in žganje izpred ur,
ko se ob pozni nočni in zgodnji jutranji uri vračaš domov.

Ti ni mar družine ter življenja samega,
da se tako predajaš v omamo pozabe, ki ti jo nudi kupa, polna vina in piva?
A imaš toliko demonov, ki jih moraš utopiti in pozabiti?
Ti je omama tako privlačna?
Ti en sam kozarec ni dovolj?

Ko pa razkrita so tvoja dejanja in v naročje položena,
takrat pa ne priznaš pogumno svojih dejanj,
kot si jih takrat tam v baru svojim pivskim prijateljem in vznejevoljeni natararici.
Daješ prazne obljube vse povprek, a čemu?
Le čemu? Da ti nehajo težiti?
Da lahko potem v senci skrivnosti piješ še naprej?

Se ti ne smilijo prijatelji?
Tisti srčni, ne pijanski, ki imajo za svoj cilj življenje samo nov kozarec ...
Tisti, ki jih puščaš za seboj.

Kako se lahko še pogledaš v ogledalo resnice?
Kako lahko zreš v oči osebe,
ki prostovoljno dan za dnem dopusti,
da mu zloba omame prevzame um in dušo, ga spremeni od znotraj.
Tako, da ga še ljubljene ljubimec ne prepozna več.
Mar ne vidiš,
kako ljubljene okoli tebe molijo s sklenjenimi rokami in sklonjeno glavo,
da nasilnosti ne bo,
da ne bosta blebetavost in zaspanost prevladala nad tvojim umom.